

Unnskyldningen

Minchan K., 11 år,
Gyeonggi-do i Sør-Korea

En dag på skolen gjorde noen av mine klassekamerater narr av en annen elev ved å kalle ham stygging. Det så gøy ut, så jeg ble med dem. I noen uker gjorde jeg narr av ham sammen med vennene mine.

Noen uker senere fortalte gutten meg hvordan det føltes. Han ble såret av det vi sa, selv om han lot som om han ikke brydde seg om at vi gjorde narr av ham. Han sa at han gråt hver kveld. Jeg gråt nesten da han fortalte meg det. Jeg ønsket å hjelpe ham og bestemte meg for å be om unnskyldning for det jeg hadde sagt til ham.

Neste dag gikk jeg bort til ham og la armen rundt skulderen hans. Jeg sa: "Jeg er virkelig lei for at jeg

gjorde narr av deg." Han nikket til det jeg sa, og fikk tårer i øynene. Men de andre barna gjorde fortsatt narr av ham. Så husket jeg det jeg lærte i Primær-klassen min: Velg det rette.

Jeg sa modig til klassekameratene mine: "Slutt å gjøre narr av ham! Vet dere hvor vanskelig dette har vært for ham? Vær så snill å si at dere er lei for det dere har gjort, og vær venner med ham."

Men de ville ikke forandre seg så lett. Isteden ble de sinte på meg og sa: "Hva feiler det deg plutselig? Du gjorde også narr av ham!"

Jeg hadde fremdeles dårlig samvittighet for det jeg hadde gjort. Så jeg sa: "Jeg har allerede sagt unnskyld til ham. Jeg vil at dere også skal forstå hvordan han føler det og slutte å gjøre narr av ham."

En av dem sa unnskyld, og vi tre ble gode venner. Noen gjør fremdeles narr av ham, men han føler seg bedre fordi han har oss. Jeg vil velge det rette ved å hjelpe en venn i nød. ●

VENNLIGHETSUTFORDRING

Hvis du ser noen som er ny på skolen eller i Primær, kan du smile og si hei.